

[Ministeren for skatter og afgifter]

Told- og skattevæsenet vil normalt kun medvirke til en akkordordning, hvis skyldne- ren har anmeldt betalingsstandsning til skif- teretten og fået beskikket tilsyn.

Til brug ved en stillingtagen til en akkord- ordning søges forskelligt regnskabsmateriale fremskaffet. Det drejer sig bl. a. om drifts- regnskab og status for det sidst afsluttede regnskabsår og for perioden fra det sidst af- sluttede regnskabsår til betalingsstandsning- en.

Ved akkordforslag fra mindre virksomhe- der kan kravene til fremskaffelse af materiale fraviges, hvis omkostningerne ved udarbej- delsen heraf står i misforhold til aktivmas- sen, og hvis omstændighederne, herunder størrelsen af myndighedernes krav, tilsiger dette.

Det fremskaffede materiale vurderes, og der indhentes eventuelt supplerende oplys- ninger.

Det er normalt en forudsætning for tiltræ- delsen af et akkordforslag, at dividenden ike er mindre end den dividende, der er ud- regnet på grundlag af akkordstatus, og at ordningen gennemføres i overensstemmelse med reglerne om tvangsakkord i konkurslo- vens kapitel III.

Det er desuden en betingelse for en med- virken til en frivillig akkord, at samtlige kre- ditorer tiltræder ordningen. Det accepteres dog, at kreditorer med fordringer under en vis størrelse dækkes fuldt ud, således at ak- korden kan gennemføres på frivillig basis, selv om enkelte af de mindre kreditorer ikke ønsker at medvirke. De fordringer, som her- ved får fuld dækning, må dog kun udgøre en mindre del af den samlede kreditormasse, der indgår i akkorden.

Afgørelsen af, om en akkordordning skal tiltrædes, træffes ikke ud fra egentlige er- hvervs- eller beskæftigelseshensyn. Told- og skattevæsenet er som andre forvaltningsmy- ndigheder undergivet det såkaldte organisato- riske specialitetsprincip, dvs. at deres stilling- tagen til et akkordforslag alene kan ske ud fra opkrævningsmæssige hensyn. Disse hen- syn vil dog ofte føre til, at et akkordforslag tiltrædes, idet alternativet normalt vil være en likvidation eller konkurs med en dividen- de, der er mindre end den, der tilbydes ved et akkordforslag baseret på virksomhedens fremtidige indtjening.

Told- og skattevæsenet må imidlertid som opkrævningsmyndigheder være forpligtet til at overveje, om virksomheden vil være i stand til at fortsætte efter akkordens gennem- førelse, eller om en likvidation eller konkurs må foretrækkes for at undgå yderligere tab for det offentlige. Det må endvidere undersø- ges, om akkordforslaget er forårsaget af en midlertidig likviditetskriser, f. eks. som følge af akutte tab på debitorer, for store vareind- køb eller for hurtigt et investeringstempo, således at en moratorieordning ud fra op- krævningsmæssige hensyn må foretrækkes fremfor en akkordordning.

Told- og skattevæsenet medvirker ud fra disse hensyn til en lang række akkorder. Det kan imidlertid ikke undgås, at told- og skat- tevæsenet og den, der forestår ordningen, i visse tilfælde kan have forskellige opfattelser af virksomhedens situation, men dette fore- kommer kun i få tilfælde sammenlignet med det store antal sager, som afsluttes uden van- skeligheder.

Jeg mener ikke, at man generelt kan kriti- sere told- og skattevæsenet for at indtage en modvillig og usmidig holdning til akkordfor- slag, og finder derfor ikke grundlag for at ændre de beskrevne retningslinier for tiltræ- delse af akkordforslag.

Spm. nr. 464

Til statsministeren (19/3 82) af:

Thorndahl (FP):

»Hvilke initiativer vil regeringen tage på baggrund af socialforskningsinstituttets rap- port om fattigdom og fattigdomspolitik i Danmark med dens påvisning af, at f. eks. socialpolitikken ikke har været koncentreret om de fattige, men også har været benyttet af alle sociale grupper, herunder også af de øv- re indtægtsklasser?«

Begrundelse

Socialforskningsinstituttets publikation nr. 108 konkluderer med hensyn til den politik, der har haft indflydelse på omfanget af og fremtrædelsesformen af fattigdom i Dan- mark, at politikken overvejende har været universel og kun i begrænset omfang har taget specielt sigte på de fattigere grupper. Dette gælder de sociale sikringsordninger, beskæftigelsespolitikken, uddannelsesvæse-